

BART BERQUIN

Aftersun **Lady**

ster | SKRIBIS

“Als je erin slaagt je talent te combineren met gedrevenheid dan kun je grote dromen realiseren. Bart Berquin bewijst dat met zijn debuutroman *Aftersun Lady*. De eerste honderd bladzijden lezen als een TGV en leiden de lezer naar een subtiel en sterk suggestief spel van erotische verbeelding. Hij rondt zijn eersteling vervolgens vakkundig en in stijl af. Wat een prestatie. En wat een leesgenot.”

Jan Charles
Voormalig Humaniora Leerkracht Nederlands
St-Jozefslyceum Knokke-Heist
Toneelschrijver - Regisseur

Aftersun Lady

‘Oogappeltje, in de vaste overtuiging dat de veelvuldige zonnestralen jouw teerbemide en gevoelige velletje parten hebben gespeeld vandaag, op deze uitzonderlijk warme, zonnige dag aan zee, maak ik mij als jouw intiem vriendje zorgen over je gezondheid. Ik voel de hitte van je weelderige lichaam stralen tot hier. Smeer je maar goed in met kalmerende aftersun. Een hete nachtrust wacht op je.’

Deze passage schreef ik in een spontane en komische bui, in de warmste week van augustus 2023. Ze vormde uiteindelijk de aanzet voor de totstandkoming van deze roman over een wereld van liefde. Die werd rijkelijk doorspekt met fictie en allerlei persoonlijke hersenspinsels. De in dit boek vermelde personen of omschrijvingen zijn puur fictief, ontsproten aan mijn brein. Mocht iemand zich hierin herkennen dan is dit louter toeval. Op geen enkel moment was het de bedoeling ook maar iemand van streek te brengen. Mijn lang opgehoopte literaire inspiratie was een onuitputtelijke bron voor deze *Aftersun Lady*.

Opedragen aan Amélie, Ella, Noah en Viktor.
Veel leesplezier!

Met warme groeten,

Bart Berquin
Knokke-Heist, 2024

Cadzand

Heupwiegend struinde Lady door de duinen van Cadzand. Ze was helemaal alleen en mijmerde over wat haar de afgelopen week was overkomen. Haar vrouwelijke zintuigen waren onverwachts geprikkeld geweest door dat charmante lief van een van haar collega's. Een totale surprise!

Respectvol, admirerend en met een hartverwarmende glimlach had hij haar zijn verboden aantrekking duidelijk gemaakt. Het had bij haar een explosie van opgehoopt verlangen teweeggebracht.

Op deze nog warme en zwoele avond was ze emotioneel overstuur. Wat nu, dacht ze licht fronsend. Met opgestoken schouders plooidde ze zich tegen de verfrissende wind in. Wat vriendschap was geweest kreeg plots een minder onschuldige wending. Ik hou deze gevoelens voor mij, niemand hoeft dit te weten, besloot ze.

Haar overtuigde stappen verplaatsten duizenden hete zandkorrels over haar sensuele voetruggen. Had ze een nieuwe romantische vriendschap met platonische lading in het verschiet? Of had ze deze keer de liefdes-hoofdvogel geschoten?

Lady was een sterke en onafhankelijke vrouw, maar ze had tegelijkertijd ook haar kwetsbaarheden. Ze jaagde altijd haar dromen na. Ze bewandelde haar eigen pad. Ze geloofde in haar eigen kracht. Ze had altijd de moed om haar hart te volgen. Maar nu had een emotionele ontwrichting zich toch van haar meester gemaakt.

De zoute geur van de Noordzee vulde haar neusgaten. Een trio krijsende meeuwen zwermde sierlijk zwevend door de lucht. Aan de eindeloze horizon danste een enkele zeilboot,

het zeil een diep marineblauw dat prachtig afstak tegen de heldere lucht. De boot bewoog behendig op de golven. Het verzinnebeeldde een gevoel van vrijheid en ontsnapping met een vleugje mysterie.

Nathalie Van den Bosch

De 'Aftersun Lady', kortweg 'Lady' voor de vrienden, zo werd Nathalie genoemd. De vrolijke Nathalie Van den Bosch, die menig man zich deed omdraaien op straat. Ze had het. Ze had het als geen ander.

Wat had deze femme fatale, *la belle blonde*, wat maakte haar zo speciaal? Het pejoratieve van de 'femme fatale', als 'zij die met haar schoonheid en seksualiteit mannen in de afgrond stort', was voor Nathalie niet van toepassing. Integendeel! Zij was een femme fatale door haar verleidelijke schoonheid alleen.

Ze was ontegensprekelijk mooi. Gehuld in een zwierig wit jurkje was ze de *crème de la crème*. Zo'n jurkje enkele centimeter boven de knie, met borduursels afgewerkt aan de naadranden, het zachte materiaal licht wrijvend tegen haar egaal bruine huid. Alleen al het idee deel te mogen hebben aan dat lichaam deed je verlangende geest bokkensprongen maken.

De laatste jaren was Nathalie fel vermagerd. Maar het ging haar af. Ze had een gestroomlijnd figuur met interessante accenten. Een afgewassen indigo jeansbroek met scheuren of een zwierig kleedje, het paste haar allemaal perfect. Decoratieve stoffen met een eigenzinnig karakter verhieven haar vrouwelijke beauty tot een niveau om U tegen te zeggen.

Ze was er zich terdege van bewust dat ze een zekere aantrekkingskracht had, maar daar maakte ze heel bescheiden geen misbruik van. Nooit nam ze een *hautaine* houding aan.

Passief pretentieus was ze en dat was haar sterkste eigenschap. Ze viel nu eenmaal liever op door haar eenvoud. Waarschijnlijk is het dat wat haar aanbieder al geruime tijd tot over zijn oren verliefd op haar maakte.

Die recent verklaarde liefde, die haar spontaan overvallen had, kende spelregels en Nathalie beseftte dat zij die spelregels zelf mocht bepalen. Een dilemma was haar ongevraagd voor de voeten geworpen, een keuze maken was onvermijdelijk. Eigenlijk mocht ze hier, uit respect voor haar collega, niet aan toegeven. Maar hebben haar gevoelens haar eigen correctheid deze keer niet overtroffen?

De toekomst zou het uitwijzen. Hoe dan ook... avontuurlijke momenten dienden zich aan als rollende golven op een maagdelijk vlak zandstrand.

Claude Bartolo

Spetter, spetter, sprankelende spettering... waterdruppels gleden langs zijn gespierde torso. Claude Bartolo genoot van de hete waterstralen die verkleefden in zijn poriën. Er was niets verkwikkender dan een deugddoende *shower* na een lange werkdag in zijn vastgoedkantoor in Knokke. De glanzende mozaïeken in zijn recent gerenoveerde douche lieten de gebroken lichtstralen glinsteren op zijn gebronsde lichaam. Zijn gedachten waren gegijzeld geweest door de stress van de afgelopen dag, maar langzaam begon hij weg te dromen, naar een wereld vol verlangen. Zijn onbereikbare Lady liet hem niet los. De wederzijdse chemie tijdens de laatste ontmoeting palmde zijn fantasiewereld al enige tijd in. Hij, een gerespecteerd zaakvoerder en succesvol zakenman, verkleinde tot een weesjongen die verlangde naar vrouwelijke warmte.

Met mateloze gedrevenheid woude hij door zijn weelderige haarbos. Schuimen moest het, schuimen deed het. De ultrahyraterende en naar bloemen geurende oranje shampoo onderging zijn circulerende vingertoppen. Slaafs onderdanig loste het de talg op die was vastgeklonterd aan de haarwortels. Een frisse kop was zijn doel. Heen en weer schuddend verlieten de laatste schuimdruppels zijn drukke menselijke computer, zijn unieke schedelhoofd dat het brein omvatte dat hem deed verlangen. Man, man toch, wat verlangde hij naar Lady.

Op de achtergrond speelde zijn gloednieuwe digitale hifi-installatie. *I believe* van Frankie Laine trilde beheerst door de

luidsprekers. Het was een prachtig moment van geloof in de toekomst. Geloof in een oppermacht. Geloof in een bloem, een kind dat weent, een druppel regen die valt, kaarslicht in de schemering en het kijken naar een prachtige hemel. Een song waarnaar iedereen eens aandachtig zou moeten luisteren, echt luisteren.

Claudes lippen playbackten: *'I believe'*. Hij geloofde in haar. Hij geloofde in een toekomstige versmelting. De vertederende muziek op de achtergrond tilde hem naar een superieus niveau, naar een level met een perspectief vol van verlangens. O... wat zou er nog allemaal zijn pad kruisen, dacht hij mediterend.

Het was een vermoeiende dag op het werk geweest. Claude stapte vertraagd uit de douche, uiterst voorzichtig om niet uit te glijden. Een pols-, been- of enkelfractuur kon hij nu wel missen. Hij droogde zich minutieus af en trok zijn favoriete joggingbroek aan, samen met zijn zachte polo zat dat toch zo lekker. Hij liep richting woonkamer en liet zich neerploffen in de kussens van zijn favoriete zetel. Hij pakte de afstandsbediening, het 'tv-bakske' zoals hij dat gesofisticeerde ding noemde. De breedbeeldtelevisie schakelde hij in en hij zapte door de kanalen. Hij liet zich meevoeren door het boeiende reisverhaal van Michael Palin in Costa Rica. De sympathieke Engelse globetrotter en documentairemaker ontvouwde buitengewoon mooie en kleurrijke natuurbeelden, de wereld om Claude vervaagde. Hij liet zich gedwee onderdompelen in die fascinerende verre habitat.